

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto : \$6.00
Za pol leta : \$3.00
Za New York celo leto : \$7.00
Za inozemstvo celo leto : \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878
NO. 59. — ŠTEV. 59.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 12, 1930. — SREDA, 12. MARCA 1930.

TELEFON: CHELSEA 3878

VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

ANGLESKA DELAVSKA VLADA PORAŽENA V ZBORNICI

KLAZVULA PREMOGOVNE PREDLOGE JE BILA OVRŽENA Z OSMIMI GLASOMI VEČINE

Proti vladi je nastopilo tudi levo krilo delavske stranke. — Ko je bil objavljen izid glasovanja, so začeli liberalci in konservativci kričati: — Odstopite! Odstopite! — Zaenkrat se še ne veče bo kabinet odstopil in priporočil kralju, naj razpiše nove volitve.

LANDON, Anglija, 11. marca. — Danes je doživel Mac Donaldova vlada v poslanski zbornici poraz.

Vršilo se je glasovanje glede nekega amendmenta k premogovni predlogi.

Za amendment je bilo oddanih 274 glasov, proti njemu pa 282.

Značilno je, da so proti vladi glasovali tudi člani levega krila delavske stranke.

Ko je bil objavljen izid glasovanja, so začeli liberalci in konservativci kričati: — Ostope! Odstopite!

Tako nato je vstal voditelj konservativcev Baldwin in vprašal ministrskega predsednika, če se bodo nadaljevala posvetovanja glede predloga ali če bo kabinet odstopil ter naprosil kralja, naj razpiše nove volitve.

Mac Donald je odvrnil, da amendment ni velike pomene, ter da bi se predloga bistveno ne izpremenila, ako bi ga vsebovala ali ne. Vsledtega je nasvetoval, naj se posvetovanja nadaljujejo.

Baldwinu se nudi prilika, po dveh dneh predlagati, če naj se izreče vladi zaupnico ali ne.

Ako se odloči za ta korak, bo vlada pripravljena na končni boj in njega posledice.

Današnji poraz je bil prvi, ki ga je doživela Mac Donaldova vlada, četudi je pri dveh prejšnjih prilikah dobila le malenkostno večino.

Voditelja liberalcev Lloyd Georgea, ki je včeraj interpeliral vlado glede vprašanja nezaposlenosti ni bilo danes v zbornici.

NESREČNA LJUBEZEN

Začubljenec se je zastrupil, ker je njegova izvoljenka odlašala z odgovorom.

Včeraj se je zastrupil Robert Farrell, ki stane na 105. cesti v Richmond Hill, ker se ni mogla njegova izvoljenka odločiti, če se bo poročila z njim ali ne.

Farrell, ki je bil star 32 let, se je smanil z Jessie Lindy pred štirimi leti. Pred več meseci jo je vprašal, če ga hoče za moža. Ona se nismo odločila, vendar cesar je Farrell izpel preečljivo kolikino strup na stopnicah njene stanovanja. To se je zgodilo pred trem tedni.

NESREČA V ROVU

JOHANNESBURG, Južna Afrika, 11. marca. — En Evropejec ter osemindvajset domaćinov je bilo ubitih, dva Evropejca ter šest domaćinov po poskodovanjih, ko se je pripetila večja nesreča v nekem rudniku Crown rova. Vzpenjača, vsebujoča osemindvajset domaćinov delavcev, se je odtrgala ter padla na dno rudnika, globino več kot poldrugi tisoč metrov. Vsi domaćini so bili takoj ubiti. V drugi vzpenjači so se nahajali evropski delavci.

Ona se je pomislila ter slednje izjavila, da mora še par dni počakati na njen odgovor. Ko se je včeraj zjutraj vrnila z neke zabave domov sestra Miss Lindy je našla Farrellovo truplo v roki. Je držal napolnjeni steklenico strup.

LUIS BORNO SE UPIRA HOOVERJU

Hooverjeva komisija bo poslala predsedniku Haitskega otočja ultimatum, če ne bo izpolnil pogojev.

CAPE HAITIEN, Haitski otočje, 11. marca. — Predsednik Luis Bornon je sklenil dogovor, da bo reformat svoje vlado, a neče izpolnit svoje obljube. Vsled tega mu bo Hooverjeva komisija najbrž poslala nekak ultimatum.

Borno neće objaviti sprejem tega dogovora, ki ga je podpisal kot privatnik. Vsledtega je spravil pogajanja v kritični štadij, in merojni krog se boje, da bodo izbruhni resni nemici.

Borno je baje brzojavil departmément prefektov, ameriška komisija pa je minjena, da je dogovor načelo razlagal.

Njegova brzojavka se glasi: — Agitatorji skušajo natveziti narodu, da bo stvorenja provizorična vlada, kar pa ni res. Predsedniške volitve se bodo vršile dne 14. aprila. Državni svet in predsednik Borno ne bosta zapustila narodne palače pred 15. majem. To je resnico, katero naj vpoštovajo vsi pravale.

Volitve v zakonodajo se ne bodo prej vršile kot je določeno v ustavi, namreč 10. januarja 1932.

MACEDONSKA ORGANIZACIJA RAZPUŠČENA

BEograd, Jugoslavija, 11. marca. — Zaradi nasilij, ki so se pred kratkim pripetila v Strumici, je bilo razpuščenih več macedonskih revolucionarnih organizacij.

Neznanec so ustrelili dva policijska ter vrgli bombo v neko kavarino. Pri tem so bile ubite štiri osebe, enajst jih je bilo pa ranjenih. Revolucionarji so vrgli še več bombe, ki pa niso imeli nobenih hudih posledic.

Atentatorji so pobegnili v smerti proti Bolgarski, in jugoslovanskim oblastim so jih zasledovali do meje.

Atentatorji so pobegnili v smerti proti Bolgarski, in jugoslovanskim oblastim so jih zasledovali do meje.

NOVI ŠPANSKI MIN. PREDSEDNIK

General Berenguer, naslednik diktatorja generala Primo de Rive.

FORD NI DOSLEDEN

Newyorški kongresnik očita velikemu zagovorniku prohibicije, Henry Fordu, veliko nedoslednost.

WASHINGTON, D. C., 11. marca. Republikanski kongresnik iz New Yorka, La Guardia, je izval Henryja Forda, ki je znan kot veliki zagovornik prohibicijskih postav.

Fordu je poslal pismo, v katerem ga vprašuje, kako more spraviti v soglasje ugotovilo, da bo zapri svoje detekte tovarne, če bo razveljavljena prohibicija, ter načrte, da namenava zgraditi še par tovarn v zapadni Irski, kjer je pijača postavno dovoljena.

La Guardia pravi: — V raznih deželah, kjer ni prohibicija, imate svoje tovarne. Ali se vedno trdite, da boste zapri svoje tovarne v tej deželi, če bomo odpavili prohibicijo?

— V Forbes Magazine sta objavili članek, v katerem trdite, da so traktorji, izdelani na Irskem, boljši kot pa traktorji, izdelani v Združenih državah? Ali ima prohibicija kak opravek s tem? V Ameriki je prohibicija, na Irskem je pa ni.

SUHAČI SE NITI

VOJNE NE BOJE

BOSTON, Mass., 11. marca. — Včeraj se je vršil tukaj sestanek suhačev, katerega se je udeležil nad tisoč oseb.

Vsi navzoči so izjavili, da so pripravljeni ti v vojno za sveto suško stvar.

Glavni govornik je bil Rev. Mr. William Barlette iz Chicaga in njegovim izjavam so vsi ploskali.

Rekel je, da je treba prohibicijo wzdržati četudi izbruhne državljanska vojna.

Ko je nekdo vprašal govornika, če bi se udeležil vojne za prohibicijo, je nastalo gromovito ploskanje v dvoranah.

Kaj govornik je rekel: Da.

Vsi navzoči so obljubili, da gredo z njim, če se pojavi takšna potreba.

ECKNER SE BO POGAJAL Z BANKIRJI

Poveljnik vodljivega balaona "Grof Zeppelin" bo odopotoval v petek v Združene države, da se domeni glede financiranja novih zračnih prog.

BERLIN, Nemčija, 11. marca. — Hugo Eckener bo odopotoval v petek proti New Yorku, kjer se bo posvetoval z uradnikom National City Bank glede trgovskih zmožnosti zeppelinovih služb preko severnejšega dela Atlantika.

Nadalje je rekel, da namenava obiskati tudi Akron, Ohio, da razpravija z ravnateljstvom Goodyeara.

Ko bo obiskal Washington, nujno bodo podelili zlato svetinja Narodopisne družbe.

Eckener je prvič pojasnil svoje načrte o vodljivem balonu "Graf Zeppelin", ki bo vprizoril let v Nemčijo v Južno Ameriko in Združene države ter nazaj.

Datum našega odleta je odvisen od poročil iz Pernambuka — je rekel Eckener. — Sprva smo namenavali iz zraka preiskati porečje Amazonke, a smo to opustili, ker bi potrebovali preveč kuriva.

Letel bomo preko Pernambuca in najbrž tudi preko Rio de Janeiro. Nato bomo potovali preko Jamajce, Haitijske in Havane proti Lakehurstu, N. J. Iz Lakehursta bomo poleteli v Sevilo na Španskem.

Dr. Eckener je rekel, da upa odleteti iz Friedrichshafena med 12. in 15. majem. Polet iz Sevile do Rio de Janeira bo trajal petinsedemdeset ur.

JANNINGS POŠKODOVAN

DUNAJ, Avstrija, 11. marca. — Emil Jannings je dosegel včeraj na zapadni koledvor in tam so ga navdušeni pristaši dvignili na ramena ter ga odnesli proti avtomobilu. Mr. Jannings je izginil v množici ter se pojavil zoper ves opraskan in pomandran. Vsled tega ne bo mogel nastopiti pri skušnji v Deutsches Volkstheater.

NEMCI HVALJO TAFTA

BERLIN, Nemčija, 11. marca. — Berliner Tageblatt pravi v svoji oceni mrtega predsednika, Williama Tafta: — Ime Tafta bo ostalo v ameriški zgodovini kot ime enega najbolj častnih, doslednih in pravilnih državnikov.

IRASKI KABINET ODSTOPIL

BAGDAD, Irak, 11. marca. — Danes je resigniral kabinet Iraka, in progressivni ministriki predsednik Nazi bej Suwaidi je rekel v nekem govoru, da je bil prisiljen odstopiti, ker ni kabinet izvedel principov, katere je določil prejšnji ministeri. Nabi bej Suwaidi je bil prvi progressivni predsednik, Sir Abd al-Muhsin. Resnični vzrok resignacije pa je bil najbrž, ker ni bila progressivna stranka zadovoljna z opozicijnim finančnim ministrom, ki je imenoval člane opozicije na vladna mesta.

UMOR FINSKIH MISIJONARK

ŠANGHAJ Kitajska, 11. marca. — Dve finski misijonarki so umorili banditi, ki sta jih bili ujeti pred več kot enim mesecem, ko sta potovali s čolnom iz Čanšu v Kiangfu. Ena trič, Miss Cajader je umrla po treh dneh vsled stradanja ter vremenjski neprilik. Ostali dve pa so umorili njih zavojevalci.

86 MAJNARJEV JE REŠENIH

V gorečem premogovniku je podlegel en premogar strupenim plinom, ostale so pa pravčasno rešili.

STEUBENVILLE, Ohio, 11. marca.

Reševalcem se je pozno včeraj zvečer posredno rešiti sestinodeset premogarjev, ki so bili popolnoma odrezani od vsega sveta, ko je včeraj popoldne izbruhnil požar v premogovniku Wolf Run, ki ga last Water Colliers Co.

65-letni premogar Paul Burkovich se je zadušil s strupenim plinom. On je edina žrtev katastrofe. Zdravnik so izjavili, da je trpel na duhu, vendar cesar so mu strupeni plini, ki so se takoj razširovali po vsem rovu.

Tajnik je odvrnil, da je podkralj že 25. januarja podal izjavilo glede politike, ki jo namerava zasledovati vlada v preteklem indijskem spomladi.

Ko so priveli premogarje na pozore so bili skoraj vsi nezavestni, pa so se kmalu zavedli. Dva reševalca sta se resno poškodovala, ker ju je premagal plin v rovu.

Ogenj se je pojavil ob poltreh poledne vselej kratkega stika ter zanetil premogov prah.

Ob poldevetih zvečer je bil ogenj že počagan.

ANGLEŠKE TEŽAVE Z INDIJO

Angleški podkralj je že meseca januarja pojasnil svoje stališče glede politike, katero namerava zasledovati vlada.

LONDON, Anglija, 11. marca. — Državni tajnik, Wedgwood Benn, so danes vprašali, kakšne korake namerava vprizoriti vlada glede ultimata, ki ga je poslal Mahatma Ghandi Indijskega podkralju.

Tajnik je odvrnil, da je podkralj že 25. januarja podal izjavilo glede politike, ki jo namerava zasledovati vlada v preteklem indijskem spomladi.

Tekom zakonodajnega zborovanja v New Delhi je poslal podkralj že 25. januarja podal izjavilo glede politike, ki jo namerava zasledovati vlada v preteklem indijskem spomladi.

DELHI, Indija, 11. marca. — Predlog Pandita Malajala, naj odgovori v zakonodaji razprave, ki je bil arretiran Patel, glavni zaupnik Ghandija, je bil danes popolnoma odklenjen.

PRAZEN SARKOFAG

KAJIRA, Egipt, 10. marca. — Svetišču podobno grobniču R. Ourja so polagoma očistili pesek in pojavil se je na dan v globini petdesetih četrtjih hodnik, o katerem so misili raziskovalci, da vodi k sarkofagu in skrivnostim peta dinastije. Našli pa so slajšo poliran sarkofag, ki pa ni vseboval nikakve mumije in vsled tega se je uveljavila teorija, da je bil ta prostor namenjen za dostojanstvenika, ki je najbrž padel v vojni, nekeje v

KRATKA DNEVNA ZGODBA

IVAN PODRŽAJ:

PISKAC JUHART

(Odlomek romana "Beli tiger")

Stanoval je visoko gori v tretjem nadstropju starinske hiše v Ozki ulici. Dvoje sob je imel in kuhinjo. Stanovanje, vredno poštinega meščana z dostenjim poklicem.

Na vratih stanovanja je bilo zapisano:

MIROSLAV JUHART
godbenik

Pa ni bil meščan in tudi poklican ni imel.

Vojna ga je vrgla na fronto. S fronte je odletel v granatno jamo in ne da bi vedel kako in kaj, se je izbudoval ponoc v bolnici. Tam so mu vzel iz noge kost in žalo njegov poklic, še preden ga je imel.

Prišla je zmaga in žalo svoboda. Tudi zanj.

Prišpel je v mesto, pijočo zmagodavja dobitkarjev, potapljalcev se v sproščenosti ženskih čestnosti. V vrtincu zplodnega veselja, ki je davilo občestvo rešencev iz vesoljnega ognja, ni videl sebi enakih in že je bil misil, da je ostal sam in da ni pomoči zanj. Navadni mladost - saj se človek nizem, si je misil - navadne svobodi in rešitvi.

Pa se je zgordilo - eden tistih čudežnih slučajev, ki človek ne veruje vanje in ne priznava njih resnejših čudežnosti niti potem, ko mu je jasno, da njegova rešitev ni bila navaden slučaj - da je dobro njegovo mlado okrvavljeni življenje vsebino, on sam pa kruha in streho.

Bil je sin-edinec po paragrafih družbenih morale nepriznane materje. Ljubila sta drug druga, kar so ljubilo le ljudje, ki ostanejo vse življeno osamljeni sredi družbe in sveta. Oče - mlad meščanski učitelj, sicer dober človek, ga je priznal za svojega sina. Prej - ni imel dovolj poguma, da bi ga bil se bil odločil za poroko z njegovo materjo. Smrt za domovino ga je rešila žrtve za sina. Mati - poštena, vestna pisarniška uradnica - je kljubovala bolezni svojega očeta, toda vedno manjše kolikine vojnega življenja so strelje njen odpor.

Tako je ostal sam v raztrgani uniformi mladega vojščaka, brez kosti v nogi, brez poklica, brez izkaznice za vstop v meščansko življenje.

Zavit v državne krpe se je počasi premikal po glavnih ulicah. Mraz je oleplaval njegovo bedo in polnil njegov prazni želodec. Nikogar ni videl, nikamor ni gledal. Vlekel se je po ulici sam s svojim obupom.

Krč v želodcu ga je prisilil, da je obstal.

- Nemogoče... du irrat dich, - Schatzl!

- Aber ja! Le pogej ga... so von der Seite...

Počasi je dvigal glavo.

- No, mami... on je!

- On je, on! si je pritrjeval v mislih, da ne bi se ozri po ženskah

čeprav je bil slišal in razumel njen besede.

Dami se mu nista mogli več izogniti, kajti on, ki sta ga opazovali, je nesnadno dvignil glavo in ju prepoznal. Mlajša se je v zadregi

PISKAC JUHART

(Odlomek romana "Beli tiger")

pred njim, ki je bil običen tako nemarno in cigar obraz je sličil bolj pravkar izpuščenemu jetniku nego poštenemu mladiču, ozirala po ulici v bojasni, da je ne bi videl kdo od znancev v družbi razcapanev in zanikernega človeka.

Sedili so izraziti začudenja, ki so se previdno spremenili v pomilovanje, ko sta videli njegovo šepajajočo hojo.

Niti z besedo jima ni omenil svojega položaja.

Pri slovesu sta ga povabili načaj. Obljubil je, da pride.

Vojna ga je vrgla na fronto. S fronte je odletel v granatno jamo in ne da bi vedel kako in kaj, se je izbudoval ponoc v bolnici. Tam so mu vzel iz noge kost in žalo njegov poklic, še preden ga je imel.

Prišla je zmaga in žalo svoboda. Tudi zanj.

Prišpel je v mesto, pijočo zmagodavja dobitkarjev, potapljalcev se v sproščenosti ženskih čestnosti. V vrtincu zplodnega veselja, ki je davilo občestvo rešencev iz vesoljnega ognja, ni videl sebi enakih in že je bil misil, da je ostal sam in da ni pomoči zanj. Navadni mladost - saj se človek nizem, si je misil - navadne svobodi in rešitvi.

Pa se je zgordilo - eden tistih čudežnih slučajev, ki človek ne veruje vanje in ne priznava njih resnejših čudežnosti niti potem, ko mu je jasno, da njegova rešitev ni bila navaden slučaj - da je dobro njegovo mlado okrvavljeni življenje vsebino, on sam pa kruha in streho.

Bil je sin-edinec po paragrafih družbenih morale nepriznane materje. Ljubila sta drug druga, kar so ljubilo le ljudje, ki ostanejo vse življeno osamljeni sredi družbe in sveta. Oče - mlad meščanski učitelj, sicer dober človek, ga je priznal za svojega sina. Prej - ni imel dovolj poguma, da bi ga bil se bil odločil za poroko z njegovo materjo. Smrt za domovino ga je rešila žrtve za sina. Mati - poštena, vestna pisarniška uradnica - je kljubovala bolezni svojega očeta, toda vedno manjše kolikine vojnega življenja so strelje njen odpor.

Tako je ostal sam v raztrgani uniformi mladega vojščaka, brez kosti v nogi, brez poklica, brez izkaznice za vstop v meščansko življenje.

Zavit v državne krpe se je počasi premikal po glavnih ulicah. Mraz je oleplaval njegovo bedo in polnil njegov prazni želodec. Nikogar ni videl, nikamor ni gledal. Vlekel se je po ulici sam s svojim obupom.

Krč v želodcu ga je prisilil, da je obstal.

- Nemogoče... du irrat dich, - Schatzl!

- Aber ja! Le pogej ga... so von der Seite...

Počasi je dvigal glavo.

- No, mami... on je!

- On je, on! si je pritrjeval v mislih, da ne bi se ozri po ženskah

čeprav je bil slišal in razumel njen besede.

Dami se mu nista mogli več izogniti, kajti on, ki sta ga opazovali, je nesnadno dvignil glavo in ju prepoznal. Mlajša se je v zadregi

PISKAC JUHART

(Odlomek romana "Beli tiger")

pred njim, ki je bil običen tako nemarno in cigar obraz je sličil bolj pravkar izpuščenemu jetniku nego poštenemu mladiču, ozirala po ulici v bojasni, da je ne bi videl kdo od znancev v družbi razcapanev in zanikernega človeka.

Sedili so izraziti začudenja, ki so se previdno spremenili v pomilovanje, ko sta videli njegovo šepajajočo hojo.

Niti z besedo jima ni omenil svojega položaja.

Pri slovesu sta ga povabili načaj. Obljubil je, da pride.

Vojna ga je vrgla na fronto. S fronte je odletel v granatno jamo in ne da bi vedel kako in kaj, se je izbudoval ponoc v bolnici. Tam so mu vzel iz noge kost in žalo njegov poklic, še preden ga je imel.

Prišla je zmaga in žalo svoboda. Tudi zanj.

Prišpel je v mesto, pijočo zmagodavja dobitkarjev, potapljalcev se v sproščenosti ženskih čestnosti. V vrtincu zplodnega veselja, ki je davilo občestvo rešencev iz vesoljnega ognja, ni videl sebi enakih in že je bil misil, da je ostal sam in da ni pomoči zanj. Navadni mladost - saj se človek nizem, si je misil - navadne svobodi in rešitvi.

Pa se je zgordilo - eden tistih čudežnih slučajev, ki človek ne veruje vanje in ne priznava njih resnejših čudežnosti niti potem, ko mu je jasno, da njegova rešitev ni bila navaden slučaj - da je dobro njegovo mlado okrvavljeni življenje vsebino, on sam pa kruha in streho.

Bil je sin-edinec po paragrafih družbenih morale nepriznane materje. Ljubila sta drug druga, kar so ljubilo le ljudje, ki ostanejo vse življeno osamljeni sredi družbe in sveta. Oče - mlad meščanski učitelj, sicer dober človek, ga je priznal za svojega sina. Prej - ni imel dovolj poguma, da bi ga bil se bil odločil za poroko z njegovo materjo. Smrt za domovino ga je rešila žrtve za sina. Mati - poštena, vestna pisarniška uradnica - je kljubovala bolezni svojega očeta, toda vedno manjše kolikine vojnega življenja so strelje njen odpor.

Tako je ostal sam v raztrgani uniformi mladega vojščaka, brez kosti v nogi, brez poklica, brez izkaznice za vstop v meščansko življenje.

Zavit v državne krpe se je počasi premikal po glavnih ulicah. Mraz je oleplaval njegovo bedo in polnil njegov prazni želodec. Nikogar ni videl, nikamor ni gledal. Vlekel se je po ulici sam s svojim obupom.

Krč v želodcu ga je prisilil, da je obstal.

- Nemogoče... du irrat dich, - Schatzl!

- Aber ja! Le pogej ga... so von der Seite...

Počasi je dvigal glavo.

- No, mami... on je!

- On je, on! si je pritrjeval v mislih, da ne bi se ozri po ženskah

čeprav je bil slišal in razumel njen besede.

Dami se mu nista mogli več izogniti, kajti on, ki sta ga opazovali, je nesnadno dvignil glavo in ju prepoznal. Mlajša se je v zadregi

PISKAC JUHART

(Odlomek romana "Beli tiger")

pred njim, ki je bil običen tako nemarno in cigar obraz je sličil bolj pravkar izpuščenemu jetniku nego poštenemu mladiču, ozirala po ulici v bojasni, da je ne bi videl kdo od znancev v družbi razcapanev in zanikernega človeka.

Sedili so izraziti začudenja, ki so se previdno spremenili v pomilovanje, ko sta videli njegovo šepajajočo hojo.

Niti z besedo jima ni omenil svojega položaja.

Pri slovesu sta ga povabili načaj. Obljubil je, da pride.

Vojna ga je vrgla na fronto. S fronte je odletel v granatno jamo in ne da bi vedel kako in kaj, se je izbudoval ponoc v bolnici. Tam so mu vzel iz noge kost in žalo njegov poklic, še preden ga je imel.

Prišla je zmaga in žalo svoboda. Tudi zanj.

Prišpel je v mesto, pijočo zmagodavja dobitkarjev, potapljalcev se v sproščenosti ženskih čestnosti. V vrtincu zplodnega veselja, ki je davilo občestvo rešencev iz vesoljnega ognja, ni videl sebi enakih in že je bil misil, da je ostal sam in da ni pomoči zanj. Navadni mladost - saj se človek nizem, si je misil - navadne svobodi in rešitvi.

Pa se je zgordilo - eden tistih čudežnih slučajev, ki človek ne veruje vanje in ne priznava njih resnejših čudežnosti niti potem, ko mu je jasno, da njegova rešitev ni bila navaden slučaj - da je dobro njegovo mlado okrvavljeni življenje vsebino, on sam pa kruha in streho.

Bil je sin-edinec po paragrafih družbenih morale nepriznane materje. Ljubila sta drug druga, kar so ljubilo le ljudje, ki ostanejo vse življeno osamljeni sredi družbe in sveta. Oče - mlad meščanski učitelj, sicer dober človek, ga je priznal za svojega sina. Prej - ni imel dovolj poguma, da bi ga bil se bil odločil za poroko z njegovo materjo. Smrt za domovino ga je rešila žrtve za sina. Mati - poštena, vestna pisarniška uradnica - je kljubovala bolezni svojega očeta, toda vedno manjše kolikine vojnega življenja so strelje njen odpor.

Tako je ostal sam v raztrgani uniformi mladega vojščaka, brez kosti v nogi, brez poklica, brez izkaznice za vstop v meščansko življenje.

Zavit v državne krpe se je počasi premikal po glavnih ulicah. Mraz je oleplaval njegovo bedo in polnil njegov prazni želodec. Nikogar ni videl, nikamor ni gledal. Vlekel se je po ulici sam s svojim obupom.

Krč v želodcu ga je prisilil, da je obstal.

- Nemogoče... du irrat dich, - Schatzl!

- Aber ja! Le pogej ga... so von der Seite...

Počasi je dvigal glavo.

- No, mami... on je!

- On je, on! si je pritrjeval v mislih, da ne bi se ozri po ženskah

čeprav je bil slišal in razumel njen besede.

Dami se mu nista mogli več izogniti, kajti on, ki sta ga opazovali, je nesnadno dvignil glavo in ju prepoznal. Mlajša se je v zadregi

PISKAC JUHART

(Odlomek romana "Beli tiger")

pred njim, ki je bil običen tako nemarno in cigar obraz je sličil bolj pravkar izpuščenemu jetniku nego poštenemu mladiču, ozirala po ulici v bojasni, da je ne bi videl kdo od znancev v družbi razcapanev in zanikernega človeka.

Sedili so izraziti začudenja, ki so se previdno spremenili v pomilovanje, ko sta videli njegovo šepajajočo hojo.

Niti z besedo jima ni omenil svojega položaja.

Pri slovesu sta ga povabili načaj. Obljubil je, da pride.

Vojna ga je vrgla na fronto. S fronte je odletel v granatno jamo in ne da bi vedel kako in kaj, se je izbudoval ponoc v bolnici. Tam so mu vzel iz noge kost in žalo njegov poklic, še preden ga je imel.

Prišla je zmaga in žalo svoboda. Tudi zanj.

Prišpel je v mesto, pijočo zmagodavja dobitkarjev, potapljalcev se v sproščenosti ženskih čestnosti. V vrtincu zplodnega veselja, ki je davilo občestvo rešencev iz vesoljnega ognja, ni videl sebi enakih in že je bil misil, da je ostal sam in da ni pomoči zanj. Navadni mladost - saj se človek nizem, si je misil - navadne svobodi in rešitvi.

Pa se je zgordilo - eden tistih čudežnih slučajev, ki človek ne veruje vanje in ne priznava njih resnejših čudežnosti niti potem

Njegova čast.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

12

(Nadaljevanje.)

Danes pa je bil skrajno pobit in poprjen, ker je sklepal iz obnjanja Vera da se je čutila nesrečno. Kako drugi vzrok bi mogla imeti za kaj takega, kot nesrečno ljubezen? Ali ni bilo njen bistvo v zadnjem času po tem, da ga očaj v tej domnevni?

Sedaj je tvoja stvar poravnati krivdo, katero si lahko smislil neapril nase v svoji mladosti. Ti si se pregrali na časti drugih ter streljal na druge. — Sedaj pa se bo drugi osvetil nad teboj. Vsača krivda se kaznuje na zemlji! Tako je misil Albert Henrich tekom mučenih ur, katere je moral predvjetiti...

Ko pa se je vrnil zvezec z nekega izprehoda, mu je prišla nasproti, Vera, smerljajoča se in sveča.

Ne ozemljaj me radi nespodobnega obnašanja danes opoldne, Albert. Ti imaš prav, če storil to. Jaz bi se lahko boljše obvladala, a moj neumni glavobol je bil prehud. Ali si jezen?

Prijel jo je začetno v svoji roki.

— Jezen? Draga, kako morem biti jezen na te, ker te ljubim tako? Meni neskončno skribi, če te vidim trpeti.

Sreci ji je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove. Vera je popolnoma izbrisala vtis, katerega ji zvedla s svojim neumnim obnašanjem opoldne. Ce bi on le vedel, kaj jo stalo to navidezno veselje!

*

Feliks in Anton Althoff sta nekaj časa molče zrila za vozom konzulove žene. Konečno pa se je Anton ozrl proti svojemu bratu, ki je hrepeneče zri za Helmo, kajti ona je bila tudi v vozu.

Anton je zvigtal predte.

— Malega je pa v resnicu prijelo! Kdo bi si misli, da se bo ta ledena svecata odtačala nekega dne! Vedno sem ga smatral za nekakega sovražnika žensk, — si je mislil.

Udobno je prijel brata pod roko.

— Pojdil mali, saj vendar zreš za vozom kot za fato morganovo! Ali si pogledal pregloboko v oči lepe konzulice ali pa te je zmotila nečman, moje družabnica?

Feliks je zardel.

— Pusti neumnosti, Anton. Ti veš, da mi je to mučno!

Brata sta stopila v privatni kontor Feliksa.

— Ne bodo neumni, mali, kaj pa je natek, da te malo podražim. Ti imas vendar srce v prsih. Ali pa si v resnicu sovražnik žensk?

— Ne, ravno nasprotno, jaz mislim više o ženskah kot pa ti. Pohabljene pa se mora čuvati, da ne pogleda pregloboko v oči žensk, kajti deležen bo le novih razočaranj.

Anton je močno stisnil ramo Feliksa v navalu bratovske ljubezni.

— Ne reci več te grde besede! Sramuj se!

Feliks se je motno smehjal.

— Zakaj? Ker dam izraza resnici?

— Ne, ker si se zanorel bedasto predstavo. Ker so postale krite na eni nogi nekoliko krajev, kot na drugi, se davno nisi nikak... ah, ne morem izgovoriti te grde besede.

Ce boš se enkrat rekel to besedo, te bom namratal! Ti si se vedno cel clovek ter utakneš lahko Roberta in mene v žep, če bi prislo na to. Zanesi se na to, taka majhna napaka te dela pri ženskah se bolj miči!

Feliks se je smehjal, njegovi unetosti.

— Dober dečko si, Anton. Jaz sem se že spriznali s tem! Sem pa vendar zgrabi cloveka! Posebno, kadar vidim pred seboj kako čedno stvaritev ter misli, da bi lahko stoni pred njo ter rekel: — Tu kaši clovek s trdnejimi nogami, ki te oo nesel skoz življenje!

Anton se je ozri s edūnim pogledom v njegov razburjeni obraz.

— Tako globoko tiči v tebi, Feliks!

Ta je močne prikljuk ter zri skozi okno.

— Tako resno misliš z male Helmo Olfers, da bi jo rad poročil? Feliks se je obrnil zoper hitro proti njemu.

— Tega ne razumeš, kaj ne?

— Jaz nisem ustvarjen za zakon, mali, kajti prostost mi je ljubljan.

— Jaz pa bi stokrat rajše dal to svojo prostost, če bi hotela poslati Helma moja žena. — je rekel Feliks pritajeno in s tresocim glasom.

Anton pa ga je potresel za roko.

— No, potem ji reci in vse bo v najlepšem redu. Mati bo naravnost norela od samega veselja, če bo lahko ocenila enega nas! In celo najmlajšega kot prvog! Torej le naprej, dečko moj, — moj blagoslov imas že vnaprej. Mala Helma bo kot svakinja po mojem srcu!

Feliks ga je trpko pogledal.

— Prosim te, Anton pustiva ta pogovor. O svojem duševnem stanju sem ti razkril več, kot sem nameraval. Ne bodi nepreviden. Večkrat sem stev misil poganjati se za gospodino Olfersovo, — a konečno mi je vedno manjško poguma. Jaz bi dosti težje prenesel zavrnitev kot kdo drugi!

— Mala vendar ne misli na to, da bi ti dala korbo!

— Ti misliš torej, ker sem takozvana dobra partija. — Helma Olfer pa se ne prodra!

— Neumnost, kdo pa govori o tem? Jaz ti rečem, da ji nisi povsen brezbrin. Clovek ima vendar oči v glavi. Ona išče svoje družbe. Ali niso zadnjek zapazili, kako strašno se ji je mudilo k tebi, ko sem jo odvedel k plesu? Sedi najlepšega valčka me je odslovila. To ni navada pri lepih, mladih deklic!

Feliks se je pogladil po čelu.

— To je imelo drugi vzrok, Anton. Sedaj pa nicesar več o tem. More se bom enkrat ojunacil — a najprej moram sam vrijeti v to, da ne bom vprašal zaman!

— Ali naj kaj polzrem?

Feliks se je ponosno vzravnal.

— Za nobeno ceno, Anton! Mislim, da sem se dovolj moža, da lahko sam odločam o svoji usodi. Ti misliš dobro, a jaz tega nočem! Anton je skomignil z rameni.

— Tudi ti, mali. Prav imas. Konečno boš sam zasledil. Ženske se le preraže izdajejo, kadar je srce uporno, to vem iz lastnih izkušenj.

Feliks je stopil poleg brata ter mu položil roko na ramo.

— Anton, danes sem ti nudil dokaz brezpogojnega zaupanja. Noben clovek ne ve razen tebe, kako je z menoj. Midva sva se vedno razumeja, čeprav sva različne narave. Dosedaj se nisem še nikdar vmešaval v tvoje stvari, a danes mi dovoli resno in nujno besedo!

Antonu je postal neprjetno pri srcu ob tem pogledu. Vzvrača se je nekoliko ter ga ostro pogledal.

(Dalje prihodnjic.)

ATENTAT V SARAJEVU — ZGODOVINSKA DRAMA

V začetku januarja je izšla v založbi Payot v Parizu knjiga "Un drame historique, l' Atentat de Sarajevo", ki jo je pisal Albert Mousset. Knjiga je založena v seriji njez sorodnih publikacij omenjene založbe pod imenom "Zbirka spominov, študij in dokumentov za preiskovanje zgodovine svetovne vojne".

Albert Mousset, avtor številnih političnih publikacij, je zbral v knjigi Un drame historique, l' Atentat de Sarajevo (28. junija 1914) doslej neobjavljeni stenograme procesa proti morilcem nadvojvode Ferdinandu. Knjiga je važen dokument, brez katerega si ne moremo ustvariti sodbe o dogodku, ki je bil povod in prolog svetovne vojne. Avtor je črpal iz tajnih dokumentov avstrijskega dvornega arhiva in drugih slavnih publikacij.

Objavljamo najzanimivejši del zapisane Gavrila Principa, ki se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni. — Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena. Svojega moža je vlekla za bando ter zapela par prešernih pesmi.

Konču je bil srečen ter zmerjal samega sebe, da je videl strahove.

Vseči je postal mehko pri teh ljubezničnih besedah. Sama sebi se je zdeli slab in razvrena, če ni mogla vratiti njegove ljubezni.

— Ah, ne smo s pripisovati temu neumnemu glavobolu nikak posebne važnosti. Sedaj je že končano. Danes zvezec se bomo dobro zbabavali. Jaz te moram še okodovati za ono samotno kosilo!

Zelo je bila vesela in razposajena